

DECIZIA nr. 95/29.04.2021
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de DGRFP Craiova, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la reluarea procedurii de solutionare a contestatiei formulata de **SC x SRL**, prin avocat x, reprezentat al SCPA x, cu domiciliul fiscal si sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta in data de 22.08.2019, inregistrata la AJFP Dolj sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x emisa de AJFP Dolj in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-DJ x, prin care s-a stabilit o obligatie de plata suplimentara reprezentand impozit aferent veniturilor din alte surse in suma totala de x lei.

Se retine ca:

1. Prin Decizia nr. x, DGRPF Craiova a dispus:

„Suspendarea solutionarii contestatiei formulata de SC x SRL impotriva Deciziei de impunere nr. F-DJ x pentru impozit pe veniturile din alte surse in suma de x lei, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.”

2. Prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. x s-au dispus urmatoarele:

„Anuleaza Decizia nr. x (...) emisa de DGRFP Craiova.

Anuleaza Raportul de inspectie fiscala nr. F-DJ x si Decizia de impunere nr. F-DJ x emise de AJFP Dolj.”

3. Prin Decizia civila nr. x, Curtea de Apel Bucuresti a dispus:

„Admite recursul. Caseaza in parte Sentinta civila recurata si rejudecand: Respinge cererea de anulare a Deciziei de impunere nr. F-DJ nr. x si a Raportului de inspectie fiscala nr. F-DJ x ca inadmisibila. (...) Mentine in rest sentinta atacata. Definitiva.”

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

1. Anterior inspectiei fiscale societatea a mai facut obiectul unei alte inspectii fiscale pentru perioada 01.01.2012 – 30.06.2015 desfasurata de catre AJFP Valcea care s-a finalizat prin incheierea RIF-ului nr. x si emiterea Deciziei de impunere nr. x, prin care s-au stabilit impozit pe profit in suma de x lei, TVA in suma de x lei si impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma de x lei, la care s-au adaugat accesoriile aferente.

Din cuprinsul avizului de inspectie fiscala reiese ca a avut loc o extindere a perioadei de verificare, conform art. 117 alin 2 din CPF, fiind incalcate dispozitiile art. 118 alin 3 si art. 128 alin 1 si 2 din acelasi act normativ.

In speta nu exista date suplimentare necunoscute organelor de inspectie fiscala, intrucat societatea se afla la a 4-a inspectie fiscala care vizeaza aceleasi perioade.

Organele de inspectie fiscala au incalcat principiul securitatii fiscale, confirmat si de ICCJ prin Decizia nr. x.

2. Organele de inspectie fiscala nu au motivat recalificarea tranzactiilor, intelegand sa indice numai motive retinute de alte inspectii. Lipsa motivarii conduce la imposibilitatea formularii de aparari pertinente si complete.

Societatea nu poate fi raspunzatoare de comportamentul fictiv al societatilor partenere. Achizitiile efectuate de contribuabila au fost folosite pentru desfasurarea de activitati economice.

La momentul incheierii tranzactiilor economice erau furnizori activi din punct de vedere fiscal, societatea neavand posibilitatea de a verifica modul in care acestia si-au respectat obligatiile declarative.

Contribuabilul beneficiar al unor bunuri tranzactionate de catre un contribuabil inactiv nu poate fi oprit legal de a efectua acte de comert cu acesta sau de a efectua plati catre un astfel de contribuabil.

In masura in care recalificarea ar avea un fundament legal, de acest aspect ar trebui sa tina cont la momentul stabilirii obligatiilor fiscale suplimentare privind impozitul pe profit si sa scada din masa impozabila sumele stabilite prin decizia de impunere contestata, intrucat cheltuielile cu salariile sunt deductibile fiscal.

Organele de inspectie fiscala nu au evaluat mecanismul in care se presupune ca administratorul societatii a beneficiat de venituri ce trebuiau impozitate, in contextul in care baza suplimentara a fost stabilita cumuland transferurile prin banca cu platile in numerar.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei si anulara deciziei de impunere contestata.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-DJ x, AJFP Dolj a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x, prin care s-a stabilit o obligatie de plata suplimentara reprezentand impozit aferent veniturilor din alte surse in suma totala de x lei.

Potrivit constatarilor organelor de inspectie fiscala din cuprinsul raportului de inspectie fiscala:

- in perioada 01.12.2013-31.12.2018 societatea a declarat prin declaratiile informative cod 394 achizitii de la furnizorii x, in valoare totala de x lei,
- prin contul nr. x deschis la x, SC x SRL a efectuat plati catre partenerii prezentati anterior in valoare totala de x lei, dupa cum urmeaza:

- x lei catre SC x SRL, ramanand neachitata prin banca suma de x lei (x lei – x lei);
- x lei catre SC x SRL, ramanand neachitata prin banca suma de x lei (x lei – x lei);
- x lei catre SC x SRL;
- x lei catre SC x SRL, ramanand neachitata prin banca suma de x lei (x lei – x lei);
- nu a fost achitata prin virament bancar nici valoarea achizitiilor in suma de x lei declarata achizitionata de SC x SRL de la SC x SRL.
- potrivit datelor inscrise in balanta de verificare la data de 31.01.2018, societatea contestatara a inregistrat furnizori neachitati in suma de x lei, iar conform jurnalului de cumparari aferent lunii ianuarie 2018, rezulta ca, la data de 31.01.2018, printre furnizorii neachitati se afla si SC x SRL, cu suma de x lei si SC x SRL cu suma de x lei, sume care se mentin si la data de 31.12.2018.

Prin urmare, din totalul achizitiilor de la furnizorii prezentati anterior, in valoare de x lei (x lei + x lei + x lei + x lei), care nu au fost achitate prin virament bancar, doar suma de x lei (x lei + x lei) a ramas neachitata, aspect ce demonstreza ca suma de x lei (x lei – x lei – x lei) figureaza inregistrata ca achitata cu numerar din casierie pana la data de 31.12.2017.

Intrucat au considerat ca platile in valoare totala de x lei (x lei virament bancar + x lei numerar) efectuate de SC x SRL catre furnizorii x sunt aferente unor operatiuni fictive, fara scop economic, organele de inspectie fiscala au procedat dupa cum urmeaza:

- au intocmit Sesizarea penala inregistrata la AJFP Dolj sub nr. x si adresa nr. x care, impreuna cu Procesul-verbal nr. x, au fost transmise Parchetului de pe langa Tribunalul Dolj in vederea analizarii de catre organele de cercetare penala a existentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazuta la art. 9 alin 1 lit c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale;
- au reincadrat tranzactiile respective in conformitate cu prevederile art.11, alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal si, in conformitate cu prevederile art.78, alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 114 alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, au stabilit ca sumele platite de administratorul societatii catre cei 5 (cinci) furnizori fictivi, au fost insusite de acesta, fiind folosite in interes personal si reprezinta din punct de vedere fiscal venituri din alte surse, in legatura cu care societatea avea obligatia calcularii, inregistrarii si declararii impozitului aferent, calculat conform prevederilor art. 79 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 115 alin.(1), (2) si (3) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1 Referitor la aspectele procedurale invocate de societate:

1. Referitor la necompetența AJFP Dolj de a efectua inspectia fiscala:

Cu privire la această motivație a societății, în soluționarea dosarului nr. x s-au pronunțat, cu putere de lucru judecat, instanțele judecătorești.

Astfel:

- Prin Sentinta civila nr. x, Tribunalul Bucuresti a retinut si dispus urmatoarele:

„Criticile de nelegalitate invocate de reclamanta ca motive de nulitate, respectiv nulitatea actului atrasa de necompetenta teritoriala a organului fiscal si de neconformitatea actului, sunt neintemeiate, in conditiile existentei delegarii de competenta pentru efectuarea inspectiei fiscale.

Intr-adevar, incepand cu data de 05.03.2019, societatea reclamanta si-a schimbat domiciliul fiscal la adresa sediului social din Bucuresti Sector 3, inasa, potrivit art. 36 alin 3 Codul de procedura fiscala, „in situatia in care se afla in curs de derulare o procedura administrativa, cu exceptia procedurii de executare silita, organul fiscal central care a inceput procedura este competent sa o finalizeze.

(...) Anuleaza Decizia nr. x (...) emisa de DGRFP Craiova.

Anuleaza Raportul de inspectie fiscala nr. F-DJ x si Decizia de impunere nr. F-DJ x emise de AJFP Dolj.”

- Prin Decizia civila nr. x, Curtea de Apel Bucuresti a dispus:

„Admite recursul. Caseaza in parte Sentinta civila recurata si rejudecand: Respinge cererea de anulare a Deciziei de impunere nr. F-DJ nr. x si a Raportului de inspectie fiscala nr. F-DJ x ca inadmisibila. (...) Mentine in rest sentinta atacata. Definitiva.”

2. Referitor la lipsa motivarii deciziei de impunere atacata:

Potrivit dispozitiilor art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.

Prin contestatia formulata, societatea invoca faptul ca prin decizia de impunere atacata organul fiscal nu a prezentat motivele de fapt si de drept detaliate in baza carora a fost emisa decizia.

Analizând, însă, atât Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x emisa de AJFP Dolj, cat si Raportul de inspectie fiscala nr.

F-DJ x, rezulta ca, în cuprinsul lor sunt menționate atât motivele de fapt (detaliat), cât și motivele de drept, respectiv actele normative în baza cărora au fost emise.

Se retine ca:

- decizia de impunere cuprinde 4 pagini, iar Raportul de inspecție fiscală cuprinde 12 pagini și un număr de 8 de anexe; mai mult, societatea și-a exprimat *un punct de vedere urmare discuției finale desfășurată cu ocazia încheierii inspecției fiscale*, iar organele de inspecție fiscală, în cadrul capitolului VI pct 2 „Discuția finală cu contribuabilul/platitorul” – „concluzii asupra punctului de vedere al contribuabilului/platitorului” al Raportului de inspecție fiscală **au prezentat o sinteză a acestuia și s-au pronunțat punctual asupra lui;**

- în legătura cu legalitatea obligațiilor fiscale stabilite de inspecție fiscală în sarcina societății, organul de soluționare a contestației urmează să se pronunțe ținând cont de prevederile art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

„Art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**”

De altfel, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x a fost emisă potrivit dispozițiilor legale în vigoare, respectiv:

1 - art. 342 alin 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 342 Acte normative de aplicare

(1) Formulările necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal central, precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

2 - OPANAF nr. 3709/2015 din 18 decembrie 2015 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale”.

Fata de cele mai sus prezentate rezulta ca decizia de impunere atacată a avut în vedere prevederile legale aplicabile în vigoare, respectiv dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină actele administrative fiscale.

Prin urmare, argumentația societății cu privire la lipsa din decizia atacată a motivării detaliate a obligațiilor fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală este subiectivă și neîntemeiată. Se retine ca aceasta nu a prezentat în concret prin contestația formulată motivele de fapt și drept în legătura cu tranzacțiile analizate de organele de inspecție fiscală și nici nu a depus vreun document justificativ în acest sens, rezumându-se la a invoca numai aspecte de ordin procedural, necompetența organului fiscal, reverificarea perioadei fiscale analizate, lipsa motivării actului atacat, etc.

De altfel, nu sunt întrunite condițiile niciuna din cazurile de nulitate prevăzute de art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data emiterii actului atacat, 30.07.2019, potrivit caruia:

“**Art. 49** (1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;
- b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;
- c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.”

3. Referitor la reverificarea aceleiași perioade invocată de societate, respectiv la faptul ca inspecția fiscală se refera la perioade deja verificate prin alte inspecții fiscale :

Din documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-DJx, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-DJ x, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Dolj au efectuat verificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada **01.07.2015 – 31.12.2017** și a impozitului pe profit pentru perioada **01.07.2015 – 31.12.2016**.

De asemenea, prin același act de control s-a constatat că ultima verificare fiscală a fost efectuată de AJFP Valcea, prin Raportul de inspecție fiscală nr. x, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-DJ x, cu privire la taxa pe valoarea adăugată pentru perioada **01.01.2012 – 30.06.2015**, a impozitului pe profit pentru perioada **01.01.2012 – 30.06.2015** și a impozitului pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada **01.02.2013 – 31.03.2013**.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-DJ x încheiat în baza Deciziei de reverificare nr. F-DJ x și care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-DJ x, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Dolj au efectuat verificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada **01.10.2013 – 30.06.2015** și a impozitului pe profit pentru perioada **01.01.2013 – 30.06.2015**.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-DJ x, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-DJ x **contestata**, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Dolj au efectuat verificarea impozitului pe veniturile din alte surse pentru perioada **01.12.2013 – 31.12.2018**.

Drept pentru care, excepția societății privind reverificarea nu este întemeiată, organele de inspecție fiscală respectând prevederile art. 118 alin.(3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează că «*inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare tip de creanță fiscală și pentru fiecare perioadă supusă impozitării*», fapt pentru care organul de soluționare a contestației va proceda la analiza contestației pe fond a contestației.

Mai mult, Avizul de inspecție fiscală nr. F-DJ x care vizează verificarea impozitului pe veniturile din alte surse în perioada 01.10.2013 – 31.12.2018 a fost comunicat societății în data de 24.05.2019, iar aceasta nu a făcut dovada că a avut obiecțiuni cu privire la perioada supusă verificărilor.

4. Referitor la faptul ca organele de inspectie fiscala au incalcat principiul securitatii juridice:

În speță nu este încălcat principiul de drept invocat de contestatoare, întrucât litigiul nu este determinat de o eventuală instabilitate legislativă, actul administrativ fiscal contestat fiind emis în baza unor prevederi legale clare, coerente, inteligibile, accesibile, previzibile (invocate în cuprinsul atât al deciziei de impunere, cât și al raportului de inspecție fiscală).

Se reține că nemulțumirea contribuabilei provine din faptul că a fost verificată în ceea ce privește obligația fiscală cu titlu de impozit pe veniturile din alte surse, însă această măsură a fost dispusă în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală. Mai mult, aceasta nu invocă eventuale schimbări neașteptate ale legislației.

Potrivit doctrinei, principiul securității raporturilor juridice impune ca soluția dată în mod definitiv de către instanță unui litigiu să nu fie repusă în discuție (ceea ce nu este cazul în speță), iar în cadrul legislativ trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor utilizate pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite.

Pentru detalierea celor de mai sus, trebuie subliniat că principiul securității juridice se corelează cu principiul încrederii legitime, care impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă, dar și limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice pentru a asigura stabilitatea regulilor instituite prin acestea.

Analizând prevederile doctrinei de mai sus, se reține că principiul securității juridice, care se corelează cu principiul certitudinii impunerii și principiul așteptărilor legitime, se referă la stabilitatea prevederilor legale și la predictibilitatea hotărârilor judecătorești; or, în speță, așa cum am reținut anterior, nemulțumirea societății este determinată de efectuarea unei verificări în conformitate cu prevederi legale stabile și coerente, nefiind vorba despre o re-verificare a impozitului pe veniturile din alte surse, așa cum eronat susține în contestație.

Astfel, pentru a avea posibilitatea stabilirii unei situații de fapt fiscale în conformitate cu realitatea, legiuitorul a conferit organelor de inspecție fiscală, sub sancțiunea îndeplinirii unor condiții prevăzute de lege, dreptul de a efectua verificarea unei perioade, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Din analiza documentelor atasate la dosarul cauzei, se poate observa că verificarea a fost dispusă cu respectarea procedurilor existente și cu respectarea prevederilor legale, contribuabila invocând nerespectarea unor principii juridice care consacră stabilitatea și limpezimea prevederilor legale și a hotărârilor judecătorești, deși în speță, așa cum reținut anterior, litigiul constă în nemulțumirea sa privind efectuarea unei verificări fiscale în temeiul unor prevederi legale constante, coerente și accesibile.

5. În ceea ce privește nerespectarea de către organele de inspecției fiscale a principiului bune credințe, organul de soluționare a contestației reține că, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (2) și alin. (3), art. 12 și art. 13 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii.”

“Art. 7 Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.”

„Art. 12 Buna-credință

(1) Relațiile dintre contribuabil/plătitor și organul fiscal trebuie să fie fundamentate pe bună-credință.

(2) Contribuabilul/Plătitorul trebuie să își îndeplinească obligațiile și să își exercite drepturile potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și să declare corect datele și informațiile privitoare la obligațiile fiscale datorate.

(3) Organul fiscal trebuie să respecte drepturile contribuabilului/plătitorului în fiecare procedură de administrare a creanțelor fiscale aflată în derulare.

(4) Buna-credință a contribuabililor se prezumă până când organul fiscal dovedește contrariul.”

„Art. 13 Interpretarea legii

(1) Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

(2) În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbatere și aprobare”.

Tinând cont de prevederile legale de mai sus, organele de inspecție fiscală au avut în vedere toate documentele prezentate de societate în timpul controlului. Se reține că, potrivit precizărilor din cuprinsul raportului de inspecție fiscală “*inspecția fiscală s-a efectuat în lipsa documentelor financiar contabile aferente perioadei 01.12.2013-31.12.2017, iar pentru anul 2018, societatea a prezentat pentru fiecare luna registrul de casa, jurnalul de vânzări, jurnalul de cumpărări și balanțe de verificare*”.

Întrucât **din constatările proprii și din informațiile primite de la societate** nu au rezultat elemente clare și concludente care să ateste realitatea tranzacțiilor analizate, **organele de control au apreciat, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale**, neexistând elemente privind nerespectarea de către organele de inspecție fiscală a principiului bune-credințe.

De asemenea:

- așa cum am aratat anterior, atât decizia de impunere contestată, cât și raportul de inspecție fiscală în baza cărui a fost emisă această decizie, cuprind motivele de fapt și de drept în baza cărora a fost întocmită, iar explicitarea constatrilor faptice cuprinde examinarea tuturor elementelor relevante pentru impunere, bazate pe constatările proprii și pe probele depuse de societate în timpul verficarilor;

- organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze, cu bună credință, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale;

- buna-credință se prezumă, potrivit unui principiu larg recunoscut în dreptul civil roman, consacrat prin art. 14 alin.(2) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată:

“Art. 14 (1) Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri.

(2) Buna-credință se prezumă până la proba contrară.”

- abuzului de drept îi este consacrată o reglementare expresă: pe de o parte, art. 15 din Noul Cod Civil („niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătămă sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe”), pe de altă parte, art. 1353 din același act normativ („cel care cauzează un prejudiciu prin chiar exercițiul drepturilor sale nu este obligat să-l repare, cu excepția cazului în care acesta este exercitat abuziv”).

În esență, se reține ca exercitarea unui drept va fi considerată abuzivă atunci când dreptul nu este utilizat în vederea realizării finalității sale, ci cu intenția de a vătămă o altă persoană sau contrar bunei-credințe, situație care nu se circumscrie speței, societatea neaducând niciun argument în acest sens.

6. În ceea ce privește invocarea dublei impuneri a obligațiilor fiscale:

Se reține ca, în speta nu poate fi vorba de o dubla impunere a obligațiilor fiscale, căta vreme:

- așa cum am aratat anterior, verificarea modului de stabilire a impozitului pe veniturile din alte surse nu a făcut obiectul niciunei alte inspecții fiscale, respectiv decizii de impunere emisă de organele fiscale;

- deciziile de impunere invocate de societate sunt emise de organele fiscale în legătura cu alte categorii de impozite și taxe, respectiv impozit pe profit, TVA și impozit pe veniturile microintreprinderilor și nu fac obiectul contestației analizată prin prezenta decizie;

- cu ocazia desfășurării inspecției fiscale care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, AJFP Dolj a stabilit influențele fiscale determinate înregistrarea unor operațiuni de achiziții și plăți pentru care nu a fost justificată realitatea. Astfel ca, întrucât urmare retragerii din conturile bancare și din casierie a sumelor de bani prin intermediul unor furnizori pentru care nu a fost justificată realitatea operațiunilor, administratorul societății a beneficiat de venituri ce trebuiau impozitate, rezulta ca societatea (în calitate de platitor al veniturilor) avea obligația calculării, înregistrării și declarării impozitului aferent.

3.2 Referitor la aspectele de fond invocate de societate:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza impozit pe veniturile din alte surse in suma de x lei, in conditiile in care argumentele sale nu sunt de natura sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala.

In fapt, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-DJ x, AJFP Dolj a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x, prin care s-a stabilit o obligatie de plata suplimentara reprezentand impozit aferent veniturilor din alte surse in suma totala de x lei, pe motiv ca platile in valoare totala de x lei (x lei virament bancar + x lei numerar) efectuate de SC x SRL catre furnizorii x sunt aferente unor operatiuni fictive, fara scop economic.

In drept, potrivit dispozitiilor:

- art. 11, art. 78 si art. 79 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare pe perioada 2013 – 2015:

„**Art. 11** Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) **La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.** (...) Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.”

„**Art. 78** Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, **însă nu sunt limitate**, următoarele venituri:

(...) (2) Venituri din alte surse sunt **orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile** în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

„**Art. 79** Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei **cote de 16% asupra venitului brut**.

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.”

- art. 11, art. 114 si art. 115 din Legea nr 227/2015 privind Codul fiscal si pct. 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 11 din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, in vigoare pe perioada 2016 – 2018:

Codul fiscal

“**Art. 11** - Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) **La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra**

forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.”

Norme metodologice:

“4. În sensul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, prin tranzacție fără scop economic se înțelege **orice tranzacție/activitate care nu este destinată să producă avantaje economice, beneficii, profituri și care determină, în mod artificial ori conjunctural, o situație fiscală mai favorabilă.** În situația reîncadrării formei unei tranzacții/activități pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor și a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.”

Codul fiscal

„**Art. 114** - Definirea veniturilor din alte surse

(1) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

h) **bunurile și/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia. (...)**”

„**Art. 115** - Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea **cotei de 10% asupra venitului brut** pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l). (...)

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.”

- art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991:

„**Art. 6** (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

- pct. 46, pct. 176 și capitolul VII din OMFP nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, în vigoare pe perioada 2013 – 2014:

“**46.** - (1) **Principiul prevalenței economice asupra juridicului. Prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate și nu numai de forma juridică a acestora.**”

(2) Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative.

Documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.

În condiții obișnuite, forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică. În cazuri rare, atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, entitatea va înregistra în contabilitate aceste operațiuni, cu respectarea fondului economic al acestora.”

“**176.** - (1) Sumele în numerar, puse la dispoziția personalului sau a terților, în vederea efectuării unor plăți în favoarea entității, se înregistrează distinct în contabilitate (contul 542 "Avansuri de trezorerie").

“**Capitolul VII** - La reflectarea în contabilitate a operațiunilor economice derulate se are în vedere conținutul economic al acestora, cu respectarea principiilor, bazelor, regulilor și politicilor contabile permise de reglementarea contabilă aplicabilă.”

Prevederi legale similare se regăsesc la pct. 57, pct. 306 și pct. 597 din OMFP nr. 1802 din 29 decembrie 2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, în vigoare pe perioada 2015 – 2018.

În speta, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-DJ x, AJFP Dolj a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x, prin care s-a stabilit o obligație de plată suplimentară reprezentând impozit aferent veniturilor din alte surse în suma totală de x lei.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală din cuprinsul raportului de inspecție fiscală:

- în perioada 01.12.2013-31.12.2018, societatea a declarat prin declarațiile informative cod 394 achiziții de la furnizorii x, în valoare totală de x lei,
- prin contul nr. x deschis la x, SC x SRL a efectuat plăți către partenerii prezentați anterior în valoare totală de x lei, după cum urmează:
  - x lei către SC x SRL, rămânând neachitată prin bancă suma de x;
  - x lei către SCx SRL, rămânând neachitată prin bancă suma de x;
  - x lei către SC Gabatelos SRL;
  - x lei către SC x SRL, rămânând neachitată prin bancă suma de x lei (x lei – x lei);
- nu a fost achitată prin virament bancar nici valoarea achizițiilor în suma de x lei declarată achiziționată de SC x SRL de la SC x SRL;
- potrivit datelor înscrise în balanța de verificare la data de 31.01.2018, societatea contestată a înregistrat furnizori neachitați în suma de x lei, iar conform jurnalului de

cumparari prezentat de societate pentru luna ianuarie 2018 rezulta ca, la data de 31.01.2018, printre furnizorii neachitati se afla si SC x SRL, cu suma de x lei si SC x SRL, cu suma de x lei, sume care se mentin si la data de 31.12.2018.

Prin urmare, din totalul achizitiilor de la furnizorii prezentati anterior, in valoare de x lei (x lei), care nu au fost achitate prin virament bancar, doar suma de x lei (x lei) a ramas neachitata, aspect ce demonstreza ca suma de x lei (x lei) figureaza inregistrata ca achitata cu numerar din casierie pana la data de 31.12.2017.

Intrucat au considerat ca platile in valoare totala de x lei (x lei virament bancar + x lei numerar) efectuate de SC x SRL catre furnizorii SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL si SC x SRL, sunt aferente unor operatiuni fictive, fara scop economic, organele de inspectie fiscala au procedat dupa cum urmeaza:

- au intocmit Sesizarea penala inregistrata la AJFP Dolj sub nr.x si adresa nr. x care, impreuna cu Procesul-verbal nr. x, au fost transmise Parchetului de pe langa Tribunalul Dolj in vederea analizarii de catre organele de cercetare penala a existentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazuta la art. 9 alin 1 lit c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale;

- au reincadrat tranzactiile respective in conformitate cu prevederile art.11, alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal si, in conformitate cu prevederile art.78, alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 114 alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, au stabilit ca sumele platite de administratorul societatii catre cei 5 (cinci) furnizori fictivi, au fost insusite de acesta, fiind folosite in interes personal si reprezinta din punct de vedere fiscal venituri din alte surse, in legatura cu care societatea avea obligatia calcularii, inregistrarii si declararii impozitului aferent, calculat conform prevederilor art.79 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 115 alin.(1), (2) si (3) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal.

Se retine ca, in legatura cu stadiul solutionarii Sesizarii penale inregistrata la AJFP Dolj sub nr. x, completata prin adresa nr. x:

- prin adresa nr. x, organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFPB a solicitat informatii Parchetului de pe langa Tribunalul Dolj, care nu a dat curs solicitarilor respective pana la data prezentei;

- prin adresa transmisa prin posta electronica in data de 26.04.2021, organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFPB a solicitat informatii Activitatii juridice din cadrul DGRFP Craiova, care prin adresa transmisa in aceeasi data, prin posta electronica, a comunicat urmatoarele:

“In evidentele DGRFP Craiova nu este inregistrat dosarul penal privind pe x SRL, motiv pentru care vom solicita Parchetului de pe langa Tribunalul Dolj sa ne comunice numarul dosarului penal avand ca obiect plangerea penala nr. DJG_AIF x, precum si stadiul de solutionare.”

- societatea nu a facut dovada finalizarii cercetarii organelor penale, respectiv a clasarii cauzei penale si nici nu a solicitat reluarea solutionarii contestatiei in temeiul dispozitiilor art. 277 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele societatii, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Societatea nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale și nici cu ocazia depunerii contestației documente care să probeze că platile in valoare totala de x

lei x lei virament bancar + x lei numerar) efectuate catre furnizorii SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL si SC x SRL in perioada supusa inspectiei fiscale **au fost efectuate în scopul desfășurării activității economice a societății**, deși așa cum prevede art. 73 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal".

Se retine ca, potrivit constatarilor organelor de control, "pentru perioada 01.12.2013-31.12.2017, inspectia fiscala s-a efectuat in lipsa documentelor financiar contabile ale societatii. In anul 2018 societatea a emis cu ajutorul tehnicii de calcul facturi de la seria DOND nr. x la seria DOND nr. x, cu mentiunea ca numerele de la x la x au fost alocate de doua ori."

Contrar sustinerilor societatii, organele de control si-au intemeiat **propriile constatarile** pe urmatoarele documente si informatii:

a- informatiile din baza de date a ANAF, respectiv:

- informatiile din declaratiile depuse de SC x SRL, informatii referitoare la partenerii (SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL) de la care contestatara a declarat achizitii, a dedus TVA, a inregistrat cheltuieli si catre care a efectuat plati;

- informatii referitoare la operatiunile de incasari si plati efectuate de societate prin conturile bancare (urmare consultarii aplicatiei ARB);

b- evidentelor contabile si a declaratiilor depuse de societate cu privire la anul 2018, respectiv datele din balantele de verificare care insotesc situatiile financiare depuse de aceasta, din analiza carora au rezultat neregularitati/ abateri de la legislatia financiar – contabila, **pe care contribuabila nu le contesta;**

c- constatările Direcției Regionale Antifrauda Fiscala 4 – Targu Jiu din cuprinsul Procesului-verbal nr. x incheiat urmare controlului operativ si inopinat efectuat la SC x SRL, care a avut ca obiectiv verificarea realitatii si legalitatii relatiilor comerciale derulate de societate in perioada 2013-2017, si prin care s-a constatat ca, urmare demersurilor intreprinse de inspectorii antifrauda, societatea nu a prezentat documentele solicitate, cu exceptia a doua bibliorafuri care contin doar documente, in copie, aferente relatiei comerciale cu partenerul x SA.

2. Contrar sustinerilor societatii potrivit carora nu poate fi trasa la raspundere si sanctionata pentru comportamentul furnizorilor sai, organul de solutionare a contestatiilor retine ca aceasta ar fi trebuit sa aiba cunostinta despre comportamentul necorespunzator al acestora, intrucat, efectuarea achizitiilor presupune emiterea de catre furnizori a facturilor fiscale, respectiv contactarea de catre beneficiar sub orice forma a reprezentantilor legali ai acestora in vederea obtinerii bunurilor/serviciilor achizitionate si a facturilor emise, aspect care este in totala contradictie cu constatările organelor fiscale din cuprinsul Procesului-verbal nr. x, potrivit carora societatile furnizoare nu au desfasurat niciodata activitati economice la sediul declarat, nu au avut alte puncte de lucru declarate si nu au avut personal angajat sau au avut un singur angajat in functia de director (de ex, SC x SRL).

3. Prin contestatia formulata, societatea recunoaste faptul ca recalificarea organelor fiscale ar putea avea un fundament legal, insa solicita ca la momentul stabilirii

obligatiilor suplimentare privind impozitul pe profit sa se scada din baza impozabila sumele stabilite prin decizia de impunere atacata.

In legatura cu aceasta solicitare, organul de solutionare a contestatiei:

- nu se poate pronunta, cata vreme impozitul pe profit nu face obiectul deciziei de impunere atacata;

- retine ca in speta organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP Dolj au recalificat platile in valoare totala de x lei (x lei virament bancar + x lei numerar) efectuate catre furnizorii SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL si SC x SRL ca fiind venituri din alte surse, al caror regim fiscal este diferit fata de cel aplicabil in cazul veniturilor de natura salariala.

4. Referitor la motivarea societatii potrivit careia "*organul fiscal dubleaza penalitatea in sensul in care o data penalizeaza furnizorul inactiv fiscal prin anulara dreptului de deducere in amonte si inca o data beneficiarul cu anulara dreptului de deducere aferent aceleiasi intrari din amonte, fiind incalcat principiul unicitatii fiscale*":

Se retine ca, atat in Codul fiscal in vigoare pe perioada anterioara anului 2016, cat si in Codul fiscal, in vigoare incepand cu 01.01.2016 exista prevederile legale exprese aplicabile in cazul persoanelor inactive fiscal si in cazul persoanelor care efectueaza achizitii de la persoane inactive, insa aceste prevederi legale nu au nicio legatura cu cauza supusa solutionarii, cata vreme constatările organelor de inspectie fiscala nu au vizat derularea de catre contestatara a unor tranzactii cu societati inactive.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca realitatea operatiunilor economice derulate cu furnizorii SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL si SC x SRL nu a fost demonstrata de catre societate, verificarile si constatările organelor de inspectie fiscala demonstrand faptul ca tranzactiile derulate cu furnizorii in cauza nu sunt conforme cu realitatea, astfel ca in mod legal acestea au aplicat prevederile art.11 din Codul fiscal, stabilindu-se ca aceste tranzactii nu pot fi luate in considerare, fiind efectuate pentru obtinerea unui avantaj fiscal.

Mai mult, asa cum a fost aratat anterior, intrucat au considerat ca platile in valoare totala de x lei efectuate de SC x SRL catre furnizorii respectivi sunt aferente unor operatiuni fictive, fara scop economic, organele de inspectie fiscala au procedat la intocmirea Sesizarii penale inregistrata la AJFP Dolj sub nr. x si a adresei nr. x care, impreuna cu Procesul-verbal nr. x, au fost transmise Parchetului de pe langa Tribunalul Dolj, in vederea analizei de catre organele de cercetare penala a existentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazuta la art. 9 alin 1 lit c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, pana la data prezentei organul de solutionare nefiind sesizat cu privire la finalizarea cercetarilor penale.

Fata de cele mai sus prezentate, urmeaza a se dispune respingerea ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de **SC x SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x emisa de AJFP Dolj, prin care s-a stabilit o obligatie de plata suplimentara reprezentand impozit aferent veniturilor din alte surse in suma totala de x lei.

Pentru considerentele arătate si în temeiul art. 11, art. 78 si art. 79 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare pe perioada 2013 – 2015, art. 11, art. 114 si art. 115 din Legea nr 227/2015 privind Codul fiscal si pct. 4 din Normele metodologice de

aplicare a art. 11 din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, in vigoare pe perioada 2016 – 2018, art. 14 alin.(2) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, OPANAF nr. 3709/2015, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, pct. 46, pct. 176 si capitolul VII din OMFP nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, in vigoare pe perioada 2013 – 2014, pct. 57, pct. 306 si pct. 597 din OMFP nr. 1802 din 29 decembrie 2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, in vigoare pe perioada 2015 – 2018, art. 6, art. 7, art. 12, art 13, art. 46, art. 49, art. 73, art. 276, art. 279, art. 342 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala

DECIDE

Respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-DJ x emisa de AJFP Dolj, prin care s-a stabilit o obligatie de plata suplimentara reprezentand impozit aferent veniturilor din alte surse in suma totala de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.